

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici
hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent,
vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

23. Decimatis mentham, & anythum, & cuminum, & reliquistis quæ
grauiora sunt legis, iudiciu[m], misericordiam, & fidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

est faci-
nus ob-
e mole-
aliquid
pietas nō
re. Nam
quā san-
in calum
ucta ac-
et? Pri-
eris su-
faniens.
ens. Di-
m vide-
um pul-
nine ci-
modum
ero. Ex-
am fecit
dauerū
ine op-
sterqui-
s ingre-
tas reli-
nopolim,
st & nūc
spore di-
n solum
cineris
rustum)
efiarum
, quā-
unt? ut
m exa-
Hiero-
Christi
ntes, si
aluinus
, quo-
m fin-
stendi-
azian-
zeno,

zeno, alisque Patribus in Prompt. Catholico.

Sed (inquit Caluinus) pluris hoc faciunt Papistæ quam san- Dom. 23.
Elum utriusque testamenti volumen, vel etiam leuare in calum post Pen-
manus. Quid ergo? vult Caluinus libros ipsos Sacrae Scri- tec.
pturæ eadem veneratione à nobis coli, qua Sanctorum colun-
tur reliquiae; & non iam cadaveris humani frusta, sed vel pe-
corum mortuorum pelles, vel putridos panniculos in Eccle-
siis reuerenter proponi, & à nobis in honore haberi? Dolet
quippe pluris à nobis Sanctorum reliquias fieri quam volu-
men Biblicum. Eodem igitur & pari honore affici desiderat.
Cæterum vnde factum est ut ad Sanctorum reliquias Dæmo-
nes rugierint, torti & electi fuerint, multaque fidelibus bene-
ficia impedita, ad Bibliorum contactum vel præsentiam nihil
huiusmodi contigerit? An non manifestè docuit Dei Spiritus
in Sanctorum reliquiis, ipsos Sanctos, & in Sanctis Deum ritè
ac debitè coli: in libro vero Biblico seu chartaceo seu in mé-
branis pretiosissimi descripto, Deum coli nolle; sed in Scri-
pturis illis sanctis, quatenus ore magistrorum exponuntur,
vel cum pia ac sancta meditatione leguntur, sanctam suam
voluntatem nobis patefacere voluisse: ad doctrinam quidem &
executionem eorum quæ in illis libris docentur, non ad ipso-
rum librorum venerationem aliquam? Nullam igitur iniu-
tiā sacris voluminibus facimus, quod folia & chartas non
veneramur. Pluris autem nos Sanctorū reliquias facere quam
in calum leuare manus, id est, quam puras & pias ad Deū ora-
tiones fundere, proterua Caluini calumnia est. Quum enim
ipsas reliquias sic veneramur, ut earum inspectio & cōtactus
ad inuocandum Deum per Sanctos suos, id est, ad leuandas
manus nostras in cælum directe nos mouant & excitent, in-
fanus est qui medium fini nos interponere garrit. Catholici
semper ita Sanctorum reliquias venerari didicerunt, ut puras
ad Deum orationes facere pietatis studium multo excellen-
tius esse semper inteligerent.

21. *Decimatis mentham, & anythum, & cuminum,
& reliquistis quæ grauiora sunt legis, indicium, mi-
sericordiam, & fidem.*

HAEC quoque criminationem Pharisæis à Christo iustifi-
simè intentatam, Ecclesiæ Catholicæ similiter inten-
tandam pro suo sibi sumit imperio Caluinus. Sic (inquit) vi-
demus hodie Papistas, quum transgrediuntur summa Dei pre-

cepta, valde ardenter in frigidis ceremoniis satagere. Maledico conuiciatoriū breuiter repondeo. Videamus hodie Calvinistas quum nulla Dei præcepta seu magna, seu parua obseruari à quoquam posse, nec eorum observationem ad salutem quicquam facere dogmatizent, valde ardenter in solius fidei commendatione satagere, de operibus autem legis præstandis, de iudicio, misericordia, & si le, vel, vt Lucas loquitur, de ipsa charitate Dei & proximi, adeò nihil solicitos esse, vi omnibus sese flagitiis ac sceleribus doctrinæ suæ conformaver contaminauerint, quod etiam suprà ex illustribus suorum hominum testimoniis confirmatum deditus. Suaves homines iustitiam legis à Catholicis fastuosè exigunt: sibi ac suis nullam legis iustitiam imponi sinunt.

29. Aedificatis sepulchra Prophetarum, & ornatis monumenta iustorum, & dicitis. Si fuissimus in diebus Patrum nostrorum, non essemus socij eorum in sanguine Prophetarum. Itaque testimonio estis vobis metipsis, quia filii estis eorum qui Prophetas occiderunt. Et vos implete mensuram Patrum vestrorum.

Hic vero Calvinus amplam sibi datam materiam ratus, in calum ac religionem Catholicorum latius ac plenius excorrit. Iudæorum quos Christus arguit, hypocrisis, & impieras hęc erat, vt sepulchra quidem veterū Prophetarum magnifice extuerent atque ornarent, & eorum persecutores grauiter reprehenderent, ipsi met tamē eadem impietate & Dei Prophetas persequendi libidine laborarent: quod in Ioanne primum (nam ex Phariseorum consilio cum in carcere Herodes coniecit) postea in Christo iam perpetrauerant, & in Christi Apostolis ac discipulis vberius postmodum patraturi erant, ut illis hoc loco Christus prædictit. Hęc illorum insignis hypocrisis erat, Prophetarū monimenta ornare, ipsosque Dei Prophetas identidem missos ad necem querere. Iam hanc totam & similem impietatem Catholicis horum temporum maximęque Ecclesiarū Præpositis impingit Calvinus. Audiamus Diaboli voces & calumniatoris mendacia. Huius (inquit) rei nimis illustre in Papatu cernitur documentum. Nam Apostolorū & Martyrū legitima veneratione non contenti, diuinos illis cultus assingūt, & quoscunque congerāt honores, non putant se modum excedere. Menūtur hic Satan, & fratum nostro